

Kerékpáros emléktúra az aradi vértanúk tiszteletére

Immár 18. alkalommal október 3-án ismét elindult iskolánk küldöttsége Aradra, hogy részt vegyen a szabadságharc 13 vértanújára való megemlékezéseken. Az indulás napján egy rövid ünnepség keretében búcsúztattak el minket, ahol koszorúra tűzött szalagokkal tisztelegtünk a vértanúk emléke előtt.

Az első nap 98 kilométert tettünk meg. Aznap Hódmezővásárhely volt a célunk. Út közben megálltunk Tiszaalpáron, ahol a Várdombnál megismertük Tiszaalpár történelmét, majd Dunszt István tanár úrnál vendégeskedtünk. Csongrádon – mely már csak 20 km-re volt –, a Csuka Csárdában ebédeltünk.

Ebéd után történelmi fordulat következett az aradi kerékpáros család életében. A fürdőzés „a’la Csizmadia” módra nevet kapó programba a túra 18 éve alatt, most először szálltak be a lányok is. Méghozzá nem is csak egy, hanem 4 hős lány, név szerint: Dalma, Edó, Kata és Réka is megmártóztak a Tisza „jeges” vizében. Nem törődve azzal, hogy vizes lesz a hajuk vagy esetleg, hogy olyan hideg a víz, hogy nem érzik a lábukat. Ezen felül az is rendkívüli, hogy ebben az évben többen csobbantak, mint az eddigi évek során összesen. Természetesen a fiúk is teljesítették a „challengert.”

Már kora este megérkeztünk Hódmezővásárhelyre, a Bethlen Gábor Református Gimnáziumba, ahol az internátus egyik tanulóijában aludtunk. Csendben elfogyasztottuk a vacsoránkat, ami aznap brassói aprópecsenye volt savanyúsággal. Magától értetődő, hogy vacsora után rögtön lefeküdtünk aludni és megkezdődött az éjszakai koncert Szabados módra.

Reggel Csizmadia Tanár Úr keltett minket 6:15-kor a 'Lavazza, Segafredo, jó reggelt' köszöntéssel. És ha ez még nem lett volna elég, minden lány, aki kért, kapott a kedves szavakhoz kávé is. Bár hozzá kell tenni, hogy ez a korán kelés sokaknak megzavarta a bioritmusát. Reggeli, majd rövid városnézés után elindultunk a 65 kilométerre lévő Battonya irányába. Csatlakozott hozzánk a hódmezővásárhelyi gimnázium csapata is. Az időjárás nem kedvezett nekünk, hiszen esett az eső és fújt a szél, ezért Tótkomlóson megálltunk egy meleg teára, és kicsit szárítkoztunk is. Érdekes lábbelik születtek, feltaláltuk a „nejlonzacskó cipőt”.

Mezőhegyesen a Centrál Étteremben ebédeltünk, jól esett a hideg gyümölcsleves. Emésztésképpen megnéztük az állami méntelepét, a fedett istállókban legalább nem esett az eső. Kora délután megérkeztünk Battonyára, ahol a városi sportszarnokban volt a szállásunk. Vacsora után táboroztunk a jéghideg teremben. Hajnalban sokan arra keltünk, hogy zavar a horkolás vagy a fal beázása vagy éppen annyira hideg van, hogy lehetetlen aludni.

Harmadik nap... Már csak 35 kilométerre voltunk Aradtól. Csizmadia Tanár Úr keltett minket a számunkra is kedves szokásával, „Segafredo, Lavazza”, pedig csak Omnia kávé volt. Reggeli után elindultunk Aradra. A városban egy kisebb közlekedési dugó kialakítása után megérkeztünk a Csiky Gergely Líceum kollégiumába. Azt hiszem, minden túrázó nevében mondhatom, hogy még sohasem örültünk ennyire ágynak, ágyneműnek, fürdőszobának és természetesen tükörnek! A szállás elfoglalása után ebédeltünk, majd egy rövid városnézésen vettünk részt. Este 6-ra hivatalosak voltunk a színházi műsorra, ahol együtt ünnepeltünk az aradi magyarokkal. Ez után vacsora következett egy kis étteremben. Az időpontok „Jelen időben” értendők!

Utolsó nap, október 6. Reggeli után részt vettünk a 11 órai szentmisén a belvárosi római-katolikus templomban, amit az aradi vértanúk emlékére tartottak. Ezután a Szabadság-

szobornál folytatódott az ünnepség. Ebéd után kibicikliztünk a Vesztóhelyre, ahol tiszteletünk jeléül elhelyeztük iskolánk koszorúját az emlékműnél. Mindezek után kerékpárral visszamentünk a battonyai határátkelőig.

Haza úton nem kedvezett az időjárás, eső, szembe szél, 6 fok „meleg”. Bőrig ázva érkeztünk a határra, ahol már Kövecses autóbuszvezető úr várt minket. A bicikliket felpakoltuk, majd elindultunk Kecskemét irányába. Este 8-ra meg is érkeztünk az iskolához.

Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy eseménydús, jó hangulatú, és felejthetetlen négy napot töltöttünk együtt.

Köszönjük az iskolának a lehetőséget, hogy eljuthattunk egy ilyen fontos történelmi helyre, tanárainknak, hogy segítettek teljesíteni a távot, és mindezek mellett hálásak vagyunk a maradandó élményekért!

Köszönjük támogatóinknak, hogy hozzájárultak a túra sikeres lebonyolításához: Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Kerékpárral 7 határon át programja; Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata; Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye; Varga László főtiszteletű úr, nyugalmazott főigazgató; Seres Béla presbiter; Attila Virágszalón, Fotócenter Stúdió; Bortársaság Borszaküzlet; Tóth Mihály filmnyomó; Szentkirályi Ásványvíz Kft.; Korte Bt..

Akik a túrát teljesítették:

Diákok: Annus Krisztián, Benke Ádám, Bujdosó Kata, Czabán Tamás, Gazdag Dalma, Góczon Tamás, Kovács Réka, Lombos Áron, Sárkány Dávid, Szabó Levente, Takács Balázs, Varjú Barnabás és Vrabély Edit.

Kísérő tanárok: Csizmadia Szabolcs, Szabados László, Vass Ernő és Vincze Árpád tanár urak.

NEMZETI FEJLESZTÉSI
MINISZTERIUM